

SÁCH THƯ NHỨT CỦA MÔI-SE

GỌI LÀ

SÁNG-THỂ KÝ

Về thời cổ, từ buổi sáng-thể đến đời Áp-ra-ham

(Từ đoạn 1 đến 11: 9)

Tạo-thành trời đất

1 Ban đầu Đức Chúa Trời dựng nên trời đất.

• Vả, đất là vô-hình và trống-không, sự mờ-tối ở trên mặt vực; Thần Đức Chúa Trời vận-hành trên mặt nước. • Đức Chúa Trời phán rằng: Phải có sự sáng; thì có sự sáng. • Đức Chúa Trời thấy sáng là tốt-lành, bèn phân sáng ra cùng tối. • Đức Chúa Trời đặt tên sự sáng là ngày; sự tối là đêm. Vậy, có buổi chiều và buổi mai; ấy là ngày thứ nhứt.

• Đức Chúa Trời lại phán rằng: Phải có một khoảng-không ở giữa nước để phân-rẽ nước cách với nước. 7 Ngài làm nên khoảng-không, phân-rẽ nước ở dưới khoảng-không cách với nước ở trên khoảng-không; thì có như vậy. • Đức Chúa Trời đặt tên khoảng-không là trời. Vậy, có buổi chiều và buổi mai; ấy là ngày thứ nhì.

• Đức Chúa Trời lại phán rằng: Những nước ở dưới trời phải tụ lại một nơi, và phải có chỗ khô-cạn bày ra; thì có như vậy. 10 Đức Chúa Trời đặt tên chỗ khô-cạn là đất, còn nơi nước tụ lại là biển. Đức Chúa Trời thấy đều đó là tốt-lành. 11 Đức Chúa Trời lại phán rằng: Đất phải sanh cây-cỏ; cỏ kết hạt giống, cây-trái kết quả, tùy theo loại mà có hạt giống

trong mình trên đất; thì có như vậy. 12 Đất sanh cây-cỏ: cỏ kết hạt tùy theo loại, cây kết quả có hạt trong mình, tùy theo loại. Đức Chúa Trời thấy đều đó là tốt-lành. 13 Vậy, có buổi chiều và buổi mai; ấy là ngày thứ ba.

14 Đức Chúa Trời lại phán rằng: Phải có các vì sáng trong khoảng-không trên trời, để phân ra ngày với đêm, và dùng làm dấu để định thì-tiết, ngày và năm; 15 lại dùng làm vì sáng trong khoảng-không trên trời để soi xuống đất; thì có như vậy. 16 Đức Chúa Trời làm nên hai vì sáng lớn; vì lớn hơn để cai-trị ban ngày, vì nhỏ hơn để cai-trị ban đêm; Ngài cũng làm các ngôi sao. 17 Đức Chúa Trời đặt các vì đó trong khoảng-không trên trời, để soi sáng đất, 18 để cai-trị ban ngày và ban đêm, để phân ra sự sáng với sự tối. Đức Chúa Trời thấy đều đó là tốt-lành. 19 Vậy, có buổi chiều và buổi mai; ấy là ngày thứ tư.

20 Đức Chúa Trời lại phán rằng: Nước phải sanh các vật sống cho nhiều, và các loài chim phải bay trên mặt đất trong khoảng-không trên trời. 21 Đức Chúa Trời dựng nên các loài cá lớn, các vật sống hay động nhờ nước mà sanh nhiều ra, tùy theo loại, và các loài chim hay

bay, tùy theo loại. Đức Chúa Trời thấy đều đó là tốt-lành. ²²Đức Chúa Trời ban phước cho các loài đó mà phán rằng: Hãy sanh-sản, thêm nhiều, làm cho đầy-dẫy dưới biển; còn các loài chim hãy sanh-sản trên đất cho nhiều. ²³Vậy, có buổi chiều và buổi mai; ấy là ngày thứ năm.

²⁴Đức Chúa Trời lại phán rằng: Đất phải sanh các vật sống tùy theo loại, tức súc-vật, côn-trùng, và thú rừng, đều tùy theo loại; thì có như vậy. ²⁵Đức Chúa Trời làm nên các loài thú rừng tùy theo loại, súc-vật tùy theo loại, và các côn-trùng trên đất tùy theo loại. Đức Chúa Trời thấy đều đó là tốt-lành.

Dựng nên loài người

²⁶Đức Chúa Trời phán rằng: Chúng ta hãy làm nên loài người như hình ta và theo tượng ta, dựng quản-trị loài cá biển, loài chim trời, loài súc-vật, loài côn-trùng bò trên mặt đất, và khắp cả đất. ²⁷Đức Chúa Trời dựng nên loài người như hình Ngài; Ngài dựng nên loài người giống như hình Đức Chúa Trời; Ngài dựng nên người nam cùng người nữ. ²⁸Đức Chúa Trời ban phước cho loài người và phán rằng: Hãy sanh-sản, thêm nhiều, làm cho đầy-dẫy đất; hãy làm cho đất phục-lùng, hãy quản-trị loài cá dưới biển, loài chim trên trời cùng các vật sống hành-động trên mặt đất.

²⁹Đức Chúa Trời lại phán rằng: Này, ta sẽ ban cho các người mọi thứ cỏ kết hạt mọc khắp mặt đất, và các loài cây sanh quả có hạt giống; ấy sẽ là đồ-ăn cho các người. ³⁰Còn các loài thú ngoài đồng, các loài chim trên trời, và các động-vật khác trên mặt đất, phẩm giống nào có sự sống thì ta ban cho mọi thứ cỏ xanh để dùng làm đồ-ăn; thì có như vậy. ³¹Đức Chúa Trời thấy các việc Ngài đã làm thật rất tốt-lành. Vậy, có buổi chiều và buổi mai; ấy là ngày thứ sáu.

Thiết-lập ngày thứ bảy nên ngày thánh

2 ¹Ấy vậy, trời đất và muôn vật đã dựng nên xong rồi. ²Ngày thứ bảy, Đức Chúa Trời làm xong các công-việc Ngài đã làm, và ngày thứ bảy, Ngài nghỉ các công-việc Ngài đã làm. ³Rồi, Ngài ban phước cho ngày thứ bảy, đặt là ngày thánh; vì trong ngày đó, Ngài nghỉ các công-việc đã dựng nên và đã làm xong rồi.

⁴Ấy là gốc-tích trời và đất khi đã dựng nên, trong lúc Giê-hô-va Đức Chúa Trời dựng nên trời và đất.

⁵Vả, lúc đó, chưa có một cây nhỏ nào mọc ngoài đồng, và cũng chưa có một ngọn cỏ nào mọc ngoài ruộng, vì Giê-hô-va Đức Chúa Trời chưa có cho mưa xuống trên đất, và cũng chẳng có một người nào cày-cấy đất nữa. ⁶Song có hơi nước dưới đất bay lên tưới khắp cùng mặt đất. ⁷Giê-hô-va Đức Chúa Trời bèn lấy bụi đất nắn nên hình người, hà sanh-khí vào lỗ mũi; thì người trở nên một loài sanh-linh.

Cảnh vườn Ê-đen

⁸Đoạn, Giê-hô-va Đức Chúa Trời lập một cảnh vườn tại Ê-đen, ở về hướng Đông, và đặt người mà Ngài vừa dựng nên ở đó. ⁹Giê-hô-va Đức Chúa Trời khiến đất mọc lên các thứ cây đẹp mắt, và trái thì ăn ngon; giữa vườn lại có cây sự sống cùng cây biết điều thiện và điều ác.

¹⁰Một con sông từ Ê-đen chảy ra để tưới vườn; rồi từ đó chia ra làm bốn ngã. ¹¹Tên ngã thứ nhất là Bi-sôn; ngã đó chảy quanh xứ Havi-la, là nơi có vàng. ¹²Vàng xứ này rất cao; đó lại có nhũ-hương và bích-ngọc. ¹³Tên sông thứ nhì là Ghi-hôn, chảy quanh xứ Cu-sơ. ¹⁴Tên sông thứ ba là Hi-đê-ke, chảy về phía đông bờ-cối A-si-ri. Còn sông thứ tư là sông Ô-phơ-rát.

¹⁵Giê-hô-va Đức Chúa Trời đem người ở vào cảnh vườn Ê-đen để trông và giữ vườn. ¹⁶Rồi, Giê-hô-va

Đức Chúa Trời phán dạy rằng: Người được tự-do ăn hoa-quả các thứ cây trong vườn; ¹⁷nhưng về cây biết điều thiện và điều ác thì chớ hề ăn đến; vì một mai người ăn, chắc sẽ chết.

Thiệt-lập lễ hôn-nhân

¹⁸Giê-hô-va Đức Chúa Trời phán rằng: Loài người ở một mình thì không tốt; ta sẽ làm nên một kẻ giúp-dỡ giống như nó. ¹⁹Giê-hô-va Đức Chúa Trời lấy đất nặn nên các loài thú đồng, các loài chim trời, rồi dẫn đến trước mặt A-đam để thử xem người đặt tên chúng nó làm sao, hầu cho tên nào A-đam đặt cho mỗi vật sống, đều thành tên riêng cho nó. ²⁰A-đam đặt tên các loài súc-vật, các loài chim trời cùng các loài thú đồng; nhưng về phần A-đam, thì chẳng tìm được một ai giúp-dỡ giống như mình hết. ²¹Giê-hô-va Đức Chúa Trời làm cho A-đam ngủ mê, bèn lấy một xương sườn, rồi lấp thịt thể vào. ²²Giê-hô-va Đức Chúa Trời dùng xương sườn đã lấy nơi A-đam làm nên một người nữ, đưa đến cùng A-đam. ²³A-đam nói rằng: Người này là xương bởi xương tôi, thịt bởi thịt tôi mà ra. Người này sẽ được gọi là người nữ, vì nó do nơi người nam mà có. ²⁴Bởi vậy cho nên người nam sẽ lia cha mẹ mà dinh-diu cùng vợ mình, và cả hai sẽ nên một thịt.

²⁵Vả, A-đam và vợ, cả hai đều trần-trường, mà chẳng hổ-thẹn.

Loài người bị cám-dỗ và sa vào tội-lỗi

3 ¹Vả, trong các loài thú đồng mà Giê-hô-va Đức Chúa Trời đã làm nên, có con rắn là giống quỉ-quyet hơn hết. Rắn nói cùng người nữ rằng: Mà chi! Đức Chúa Trời há có phán dặn các người không được phép ăn trái các cây trong vườn sao? ²Người nữ đáp rằng: Chúng ta được

ăn trái các cây trong vườn, ³song về phần trái của cây mọc giữa vườn, Đức Chúa Trời có phán rằng: Hai người chẳng nên ăn đến và cũng chẳng nên đá-động đến, e khi hai người phải chết chẳng. ⁴Rắn bèn nói với người nữ rằng: Hai người chẳng chết đâu; ⁵nhưng Đức Chúa Trời biết rằng lẽ ngày nào hai người ăn trái cây đó, mắt mình mở ra, sẽ như Đức Chúa Trời, biết điều thiện và điều ác.

⁶Người nữ thấy trái của cây đó bộ ăn ngon, lại đẹp mắt và qui vì dễ mở trí-khôn, bèn hái ăn, rồi trao cho chồng đứng gần mình, chồng cũng ăn nữa. ⁷Đoạn, mắt hai người đều mở ra, biết rằng mình lỏa-lổ, bèn lấy lá cây vả đóng khố che thân. ⁸Lối chiều, nghe tiếng Giê-hô-va Đức Chúa Trời đi ngang qua vườn, A-đam và vợ ẩn mình giữa bụi cây, để tranh mặt Giê-hô-va Đức Chúa Trời.

⁹Giê-hô-va Đức Chúa Trời kêu A-đam mà phán hỏi rằng: Người ở đâu? ¹⁰A-đam thưa rằng: Tôi có nghe tiếng Chúa trong vườn, bèn sợ, bởi vì tôi lỏa-lổ, nên đi ẩn mình. ¹¹Đức Chúa Trời phán hỏi: Ai đã chỉ cho người biết rằng mình lỏa-lổ? Người có ăn trái cây ta đã dặn không nên ăn đó chẳng? ¹²Thưa rằng: Người nữ mà Chúa đã để gần bên tôi cho tôi trái cây đó và tôi đã ăn rồi. ¹³Giê-hô-va Đức Chúa Trời phán hỏi người nữ rằng: Người có làm điều chi vậy? Người nữ thưa rằng: Con rắn dỗ-danh tôi và tôi đã ăn rồi.

¹⁴Giê-hô-va Đức Chúa Trời bèn phán cùng rắn rằng: Vì mày đã làm điều như vậy, mày sẽ bị rủa-sả trong vòng các loài súc-vật, các loài thú đồng, mày sẽ bò bằng bụng và ăn bụi đất trọn cả đời. ¹⁵Ta sẽ làm cho mày cùng người nữ, đồng-dối mày cùng đồng-dối người nữ nghịch-thù nhau. Người sẽ giày-đạp đầu mày, còn mày sẽ cắn gót chơn người.

¹⁶Ngài phán cùng người nữ rằng : Ta sẽ thêm đều cực-khổ bội phần trong cơn thai-nghén; ngươi sẽ chịu đau-dớn mỗi khi sanh con ; sự dục-vọng ngươi phải xu-hướng về chồng, và chồng sẽ cai-trị ngươi. ¹⁷Ngài lại phán cùng A-đam rằng : Vì ngươi nghe theo lời vợ mà ăn trái cây ta đã dặn không nên ăn, vậy, đất sẽ bị rủa-sả vì ngươi; trọn đời ngươi phải chịu khó-nhọc mới có vật đất sanh ra mà ăn. ¹⁸Đất sẽ sanh chông-gai và cây tật-lẻ, và ngươi sẽ ăn rau của đồng ruộng ; ¹⁹ngươi sẽ làm đồ mồ-hôi trần mới có mà ăn, cho đến ngày nào ngươi trở về đất, là nơi mà có ngươi ra ; vì ngươi là bụi, ngươi sẽ trở về bụi.

²⁰A-đam gọi vợ là Ê-va(*), vì là mẹ oủa cả loài người.

²¹Giê-hô-va Đức Chúa Trời lấy da thú kết thành áo dài cho vợ chồng A-đam, và mặc lấy cho.

²²Giê-hô-va Đức Chúa Trời phán rằng : Này, về sự phân-biệt đều thiện và đều ác, loài người đã thành một bực như chúng ta ; vậy bây giờ, ta hãy coi chừng, e loài người giơ tay lên cũng hái trái cây sự sống mà ăn và được sống đời đời chẳng.

²³Giê-hô-va Đức Chúa Trời bèn đuổi loài người ra khỏi vườn Ê-đen đặt cây-cây đất, là nơi có người ra.

²⁴Vậy, Ngài đuổi loài người ra khỏi vườn, rồi đặt tại phía đông vườn Ê-đen các thần chê-ru-bin với gươm lưỡi chôi-lóa, để giữ con đường đi đến cây sự sống.

The Holy Bible in Vietnamese
Published by the United Bible Societies

1995

© United Bible Societies